

Balanç 1931

per

F. PROUBASTA

OT balanç té una vera importància per saber com i a on anem.

A l'any 1921 hi havia 870 col·legiats en la província i alguns més (400), que no ho eren.

A l'any 1931 hi ha 2.154 col·legiats, 1.657 a Barcelona i 497 en els pobles.

Hem tingut, per tant, un esplendorós creixement; hem quasi doblat de número. A l'any actual, aquest progrés obtingut no minvarà. Hi ha 132 alumnes de l'últim curs disposats a augmentar novament les files, i en els primers cursos hi ha una forta reserva—de 300 per munt en cada curs—que permetrà que la magnífica plenitud creixi i es fortaleixi.

El nombre d'habitants que correspon a cada metge és bastant modest: uns cinc-cents; mes, en aquest punt, estem en estat d'inferioritat respecte a Madrid, 1 per 420.

L'estat de les especialitats també fa la seva via. Un alt empleat de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis assevera que, a l'any actual, dintre els seus serveis d'assegurança maternal s'assistiran uns 100 parts mensuals.

No és menys interessant l'esdevenidor que espera als metges, cas de triomfar les idees dels nostres avantguardistes. Partint del principi que l'escarpell més fi és incapaç de trobar diferències entre els homes de tota condició, s'ha observat que el guany ha d'ésser per tothom igual, és a dir, igual en absolut no, car continuant amb aquest finíssim anàlisi, s'ha vist palesament que els metges, com que gasten menys calories que els vers treballadors, han de guanyar menys, i menys encara els que es dediquen a la cirurgia, car habitant d'ordinari en sales ben calentes, necessiten també menys sou, en produir-se una notable economia en el vestir.

D'aquest estat de metge inferioritzat, envers els altres estaments, no se'n podrà sortir. Som o no som sacerdots de la ciència mèdica? A Rússia, un metge va trobar que un bomber guanyava més que un metge i va fer el traspàs d'ocupació. Mai no ho hagués fet! Se'l va incorporar novament al seu honorós destí primitiu, enviant-lo de passada a exercir a Sibèria per deslliurar-lo d'idees burgeses per sempre.

Quedarà un últim recurs als que vulguin millorar de situació i és fer-se polítics. Alguns d'aquests, i no els pitjors, mai han treballat o, si ho han fet, solament han triomfat quan, deixant de banda la tasca diària, s'han dedicat de ple a la política. Per a ells és tot. Sense cap esforç les millors prebendes, fins a la nostra carrera i en plena justícia social, són per ells, no despertant protestes de cap mena; tal és el seu prestigi.

Per dissort, fins ara era molt fàcil ésser polític. Un xerraire, sense cap preparació, podia arribar a ésser ministre, aconseguint estar al front de qualsevol ministeri. Avui són més fortes les exigències; sembla que cal ésser autor dramàtic (Mussolini, etc.) o poeta o, almenys, crític amateur. I els pobres metges ja en tenim prou amb la tragèdia diària de la nostra carrera.

A aquesta petita dificultat per a ascendir de posició, se n'hi afegeix una altra i és que, en contra de totes les lleis morals, no es pot limitar el nombre de metges, car aquests, a més de sacerdots, exerceixen una professió liberal i, per tant, tothom pot seguir-la.

Jo no sé qui s'ha entretingut a posar-nos motius: sacerdots de professió liberal...

Malgrat tot, bon any!